

**Ombres de la cacera:
Allò que volien cremar
encara projecta ombra**

La història de la cacera de bruixes sovint s'explica amb foc, judicis i acusacions. Però darrere d'aquests relats hi havia vides reals.

Moltes de les persones acusades no eren dones extraordinàries ni misterioses. Eren simplement dones que vivien soles, vídues, pobres o fora de la norma. La por, el rumor i els prejudicis les van convertir en culpables.

Aquesta instal·lació utilitza llum i ombra per parlar d'aquesta història.

Les siluetes del passat recorden la cacera de bruixes que va marcar Europa.

Les ombres del present mostren que els mecanismes de persecució encara existeixen avui, quan alguns col·lectius continuen sent assenyalats o marginats.

Entre aquestes escenes apareixen paraules:

por, rumor, estigma, acusació.

Són els mecanismes que transformen persones reals en enemics imaginaris.

Al davant de la instal·lació hi ha un mirall. Quan t'hi mires, el teu reflex es barreja amb les ombres.

Això ens recorda una idea important: les persecucions no passen només en el passat ni només en altres llocs.

Quan una societat busca culpables, qualsevol persona pot acabar convertida en ombra.

Les ombres del passat no han desaparegut. On ets o vols ser tu, en aquesta història?

pardones

respecte

horror bruixes
maltracte tortura

horror bruixes
maltracte tortura

supran
innocent

patriarcat

indign

Dues persecucions, dues èpoques
Joves estigmatitzats

Nagore, Gerard, Samuel, Ariadna i Daniela

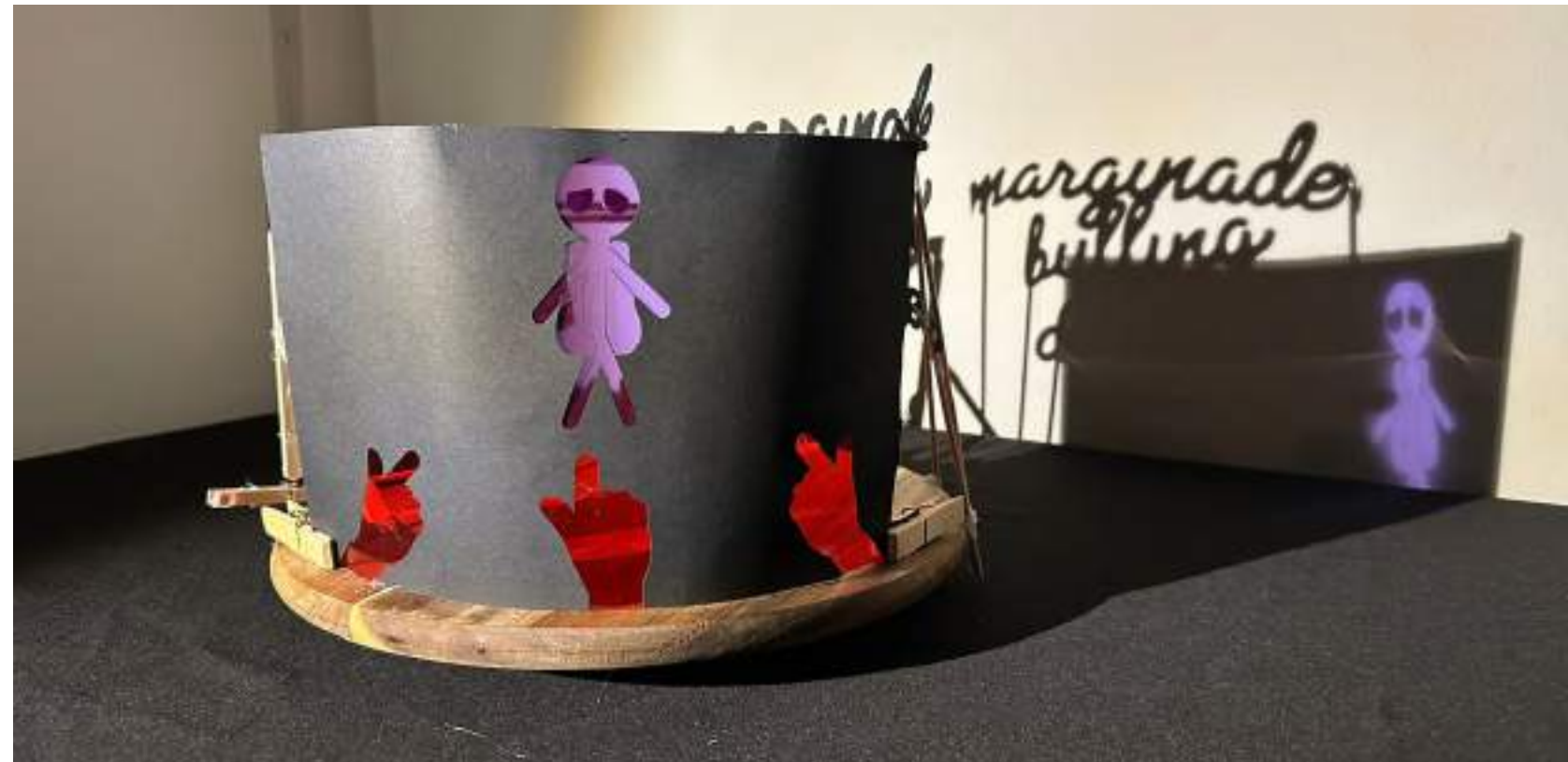
La nostra instal·lació artística té dues parts, una tracta sobre la cacera de bruixes antigament (aprox S.XVI-S.XVII) i l'altra sobre els joves estigmatitzats a l'actualitat.

A la part de la cacera de bruixes hi surt una persona penjada i al seu voltant hi ha molta gent mirant-la, sense fer res. A la part dels joves estigmatitzats hi surt una persona jove i al seu voltant hi ha molta gent assenyalant la persona del mig.

El que volem intentar representar en aquesta instal·lació artística és que tant ara com abans se segueix acusant o jutjant a gent de manera injusta agrupant a un mateix col·lectiu com si fossin tots iguals i pot ser que tot el que diuen no és veritat.

Per poder aturar l'odi i els comentaris als joves estigmatitzats hauríem de conscienciar a la gent que tothom és d'una manera diferent i que tothom ha de ser acceptat i a part, que tinguin empatia, ja que a ningú li agrada ser rebutjat.

Daniela, Edgar, Samuel, Nagore i Ariadna

Bruixes i migrants, el mateix destí
Persones migrants i racialitzades

Bruno, Lucas, Wayna, Jia i Noor

Hola, a l'institut Bitàcola a l'EX de feminisme/bruixeria, hem fet aquest projecte, i ara procedirem a explicar vos-ho per a que entengueu que hem treballat.

A la primera imatge podeu veure una suposada bruixa sent acusada per un grup de persones, perquè al passat hi va haver una cacera de bruixes molt gran entre els segles XV i XVIII, però no us penseu que això ha acabat, ara, en alguns països de l'Àfrica i de l'Àsia com l'Índia i Sudàfrica, hi continua havent molt masclisme i cacera de bruixes.

També hi han actes de injustícia actualment, un exemple és la frontera entre el Mèxic i USA i Ceuta i Melilla, en el que la gent ha d'escalar una barrera per poder canviar de país i fins i tot de vida. En resum, la vida es bella, però hi continuen havent injustícies, vosaltres, que penseu fer per canviar aquesta situació, alguna idea? nosaltres creiem que hem de protestar perquè l'estat canviï aquestes lleis tan dures i no els deixarem en pau fins que ens facin cas. Moltes gràcies per escoltar-nos.

Lucas, Jia, Wanya, Noor i Bruno

Les nostres bruixes

“Bruixes” en l'actualitat

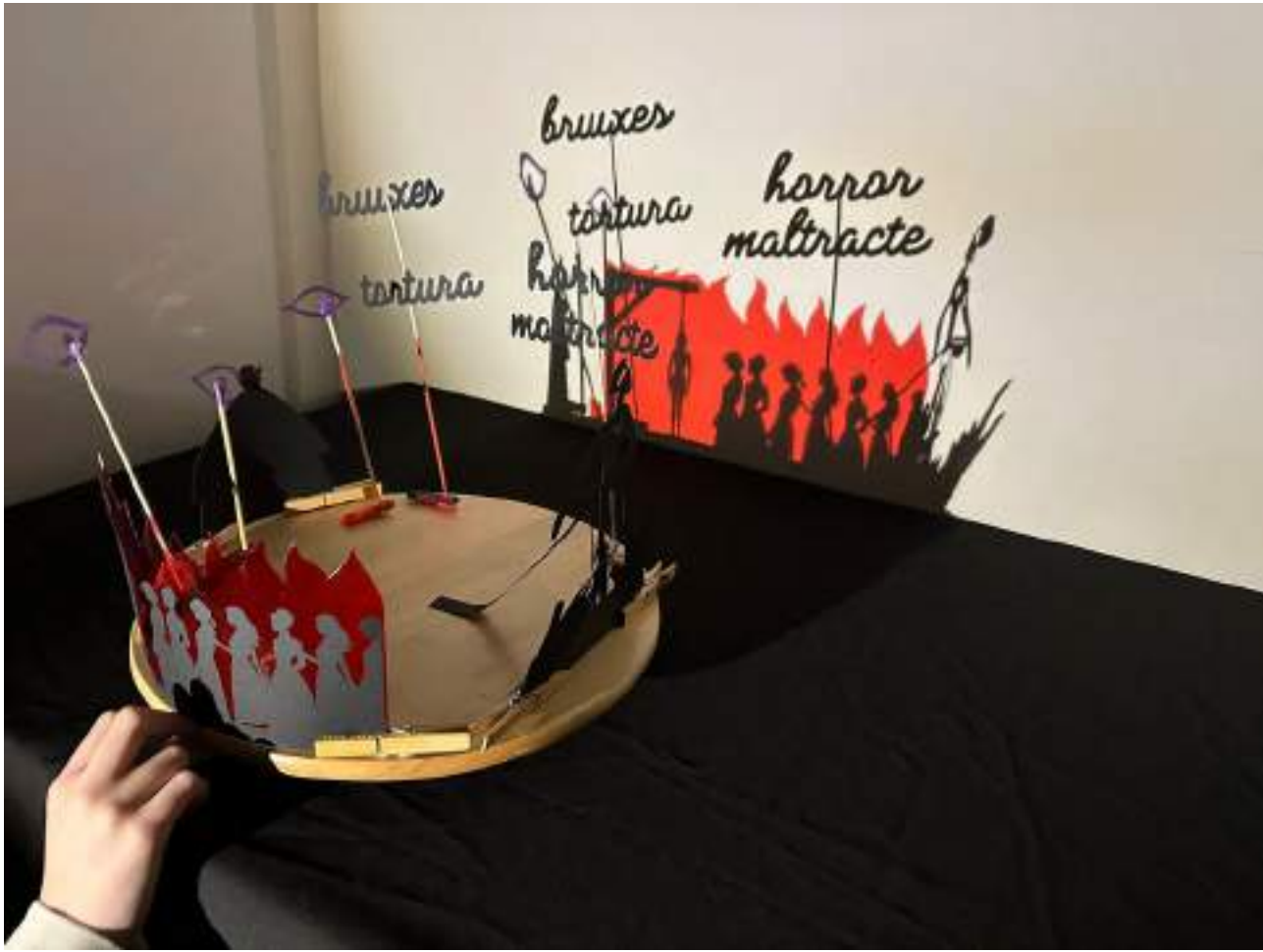
Mireia, Edgar, Iris, Jasmeet

La nostra situació de la cacera de bruixes del passat és que hi ha una dona sent penjada, i moltes dones i amb por al costat, sabent que podrien ser les següents. El fons vermell simbolitza la por que tenen i totes les emocions que senten quan veuen això. Abans, fa molt de temps, quan encara existia la cacera de bruixes a Europa, cremaven o forcaven les dones que “pensaven” que eren bruixes,. “Pensaven” perquè sabien que no eren bruixes, però com que els homes volien més poder, les acusaven només pel fet de ser diferents o sortir-se dels rols establerts. Les acusaven per coses que no havien fet, com per la mort d’un bebè, la mort del ramat, o inclús un incendi.

La segona situació que hem fet ha sigut una dona d’una tribu sent assenyalada a l’actualitat, amb casa seva al fons. Això simbolitza les dones acusades de bruixeria, a les que les assenyalen els seus veïns, inclús la seva família, i o bé no poden tornar a casa, que és el que hem representat, o bé les maten o les fiquen a una presó de bruixes. Aquestes dones pateixen molt, i tenen molta por. El que més ens sorprèn és què és com si estiguessin al passat, perquè ara les acusen per les mateixes coses que abans.

El que podem fer per aturar-ho és deixar d’acusar la gent sense motius, deixar de costat els estereotips i que la gent li ensenyi a la gent dels pobles o tribus on continua havent-hi cacera de bruixes que això no és veritat. Amb això faríem un món millor, on totes les dones de pobles on actualment hi ha cacera de bruixes viurien en pau.

Iris, Jasmeet, Gerard i Mireia.

Persones lliures
Col·lectiu LGTBIQ+

Laia, Noa, Irene, Norah

En aquestes ombres xineses nosaltres hem decidit comparar l'LGTBIQ A+fòbia d'avui en dia, i el que va ser la persecució de bruixes.

En la primera ombra xinesa es pot veure una bruixa executada. Hem après que en aquella època les dones acusades de bruixeries les eliminaven de formes molt cruels, una d'elles executant en públic. Nosaltres no hem posat més persones perquè representa que estan soles en una societat que no les comprenen. Representa que és de nit i ja ha acabat la seva mort, com si la bruixa ja pogués descansar en pau.

En la segona ombra xinesa es pot veure un home homosexual, jutjat i criticat per la societat que l'apunta despectivament. Hem fet aquesta representació de l'LGTBIQA+ perquè volem representar l'assetjament que tenen algunes persones en públic per demostrar qui són sense vergonya, i les persones del voltant són els que critiquen i empitjoren la situació.

Nosaltres com a societat el que podríem fer, és deixar viure, deixar de jutjar el que no entenem, deixar fer el que vulguin amb el seu cos. Nosaltres no podem decidir com viuen els altres, no ens hauria d'importar perquè no estan fent mal a ningú, el que hauríem de fer és ajudar al fet que aquestes persones es vegin visibles en una societat conservadora.

Noa, Laia, Norah i Irene

Explicació del procés i del llenguatge artístic

Aquest projecte neix d'un procés educatiu i de recerca al voltant de la cacera de bruixes, entesa no només com un fet històric, sinó com un mecanisme de persecució que es repeteix al llarg del temps.

A través del treball a l'aula, l'alumnat ha descobert que les persones acusades de bruixeria no eren figures excepcionals ni misterioses, sinó majoritàriament dones que vivien fora de la norma: vídues, pobres, soles o sense protecció social. La por, els rumors i els prejudicis van construir un relat que les va convertir en culpables dels mals de la comunitat.

Aquest aprenentatge ha permès establir un paral·lelisme amb l'actualitat, identificant com encara avui hi ha col·lectius que són estigmatitzats, assenyalats o convertits en "altres" per mecanismes similars de control social.

En aquest context, la instal·lació artística es planteja com una forma de traduir aquest coneixement en una experiència visual i emocional, que vagi més enllà del discurs teòric.

El llenguatge artístic: llum i ombra

S'ha escollit el llenguatge del teatre d'ombres per la seva potència simbòlica i conceptual.

L'ombra no mostra la realitat completa, sinó una forma simplificada, deformada o parcial. Aquesta idea connecta directament amb la construcció del mite de la bruixa: les persones reals van ser reduïdes a una imatge creada per la por i el rumor.

Treballar amb ombres permet explorar tres dimensions clau:

- La invisibilització: les vides reals queden ocultes darrere del relat dominant.
- La construcció simbòlica: una ombra, com un estereotip, simplifica i distorsiona la realitat.
- La possibilitat de revelació: la llum, en aquest cas, actua com a metàfora del coneixement, la memòria i la mirada crítica que permeten fer visibles aquestes històries silenciades.

Així, la instal·lació no només representa, sinó que fa experimentar al públic el procés de construcció i desmuntatge del relat.

Estructura de la instal·lació

L'obra s'organitza en diferents capes, disposades entre una font de llum i una superfície de projecció.

Cada capa respon a un nivell de significat:

- Passat: escenes de la cacera de bruixes històrica, amb ombres més definides, que fan referència a un relat que avui podem revisar.
- Present: situacions contemporànies de persecució i discriminació, representades amb materials translúcids que introdueixen color i complexitat.
- Mecanismes: paraules com por, rumor o estigma, situades a prop de la llum, es projecten de forma ampliada, simbolitzant la força i expansió d'aquests processos socials.

La llum travessa totes aquestes capes i genera una composició d'ombres superposades, creant una narrativa visual que connecta passat i present.

El paper de l'espectador

Un element central de la instal·lació és la presència d'un mirall situat davant de l'obra.

Aquest dispositiu introdueix l'espectador dins de la peça: el seu reflex es barreja amb les ombres projectades, trencant la distància entre qui observa i allò que s'observa.

D'aquesta manera, la instal·lació no només parla de les persones que han estat perseguides, de les víctimes,

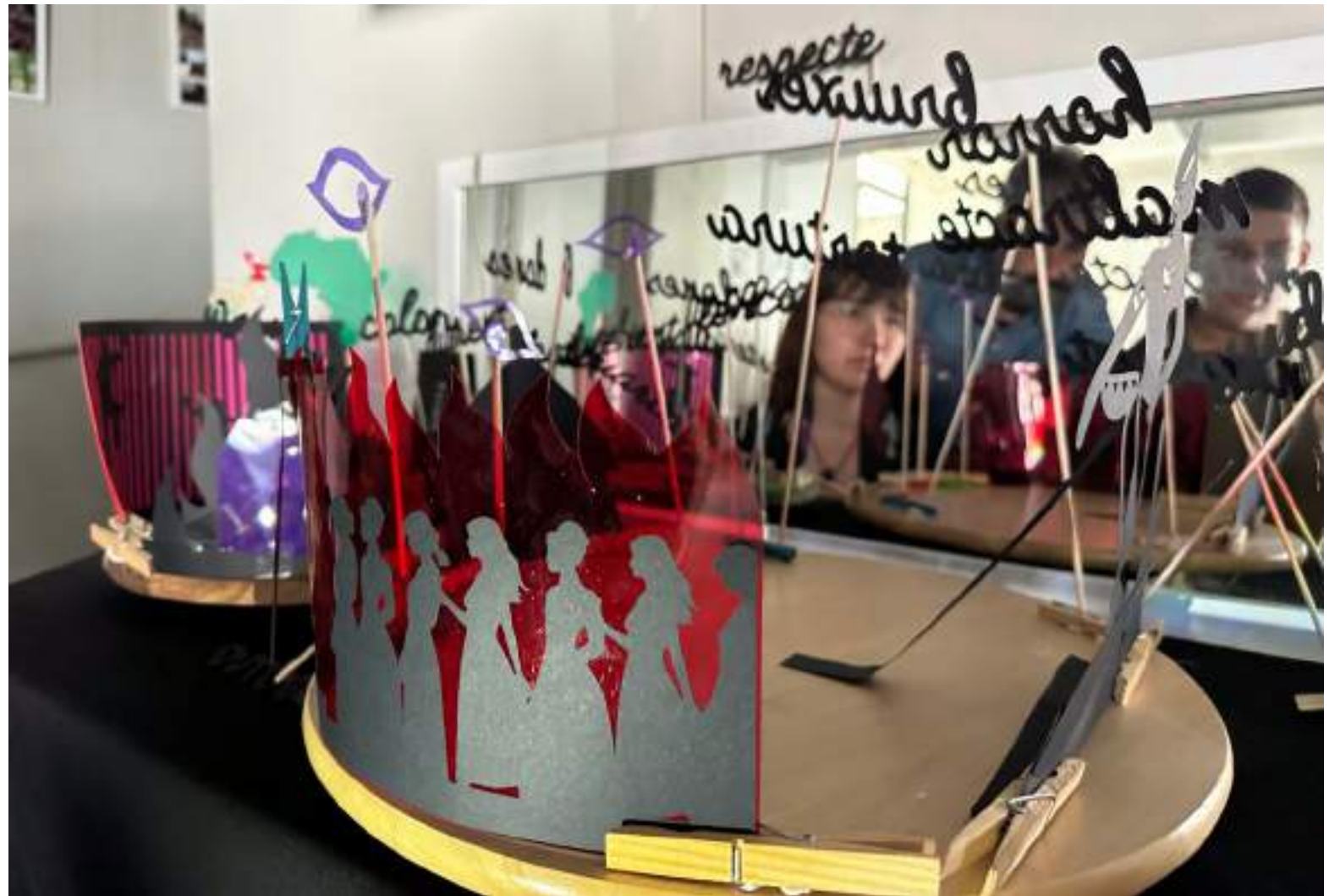
sinó que ens obliga a pensar com es construeixen els rumors, la por i els prejudicis... i quin paper hi tenim nosaltres en tot això.

A través de la llum i l'ombra, es vol fer visible una idea clau:

els mecanismes que van permetre la cacera de bruixes no han desaparegut, només han canviat de forma.

I, davant d'això, obrir una reflexió necessària:

quin paper tenim nosaltres dins d'aquestes ombres?

Handwritten text on the wall, possibly a sign or poster, partially visible in the background.

Handwritten text on a sign or poster, partially visible in the background.

Handwritten text on a sign or poster, partially visible in the background.

Handwritten text on a sign or poster, partially visible in the background.

*Allò que volien
cremar encara
projecta ombra*

EX Feminismes
MARÇ 2026

[Accés a vídeo](#)